

Prima instanță: Judecătoria Ungheni
Judecător: M. Moraru
Instanța de apel: Curtea de Apel Bălți
Judecător: E. Ababei, N. Matveeva, D. Pușca

Dosarul nr. 2ra-1949/14

Î N C H E I E R E

06 august 2014

mun. Chișinău

Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ
al Curții Supreme de Justiție

în componența:

Președintele ședinței, judecătorul
Judecători

Mihai Poalelungi
Oleg Sternioală, Ion Druță

examinând chestiunea privind admisibilitatea recursului declarat de
Țugulea Liubovi,

în pricina civilă la cererea de chemare în judecată depusă de Țugulea
Liubovi către Primăria orașului Ungheni, Consiliul raional Ungheni, intervenient
accesoriu SRL „Ungheni – Gaz”, cu privire la atribuirea apartamentului sau
încasarea sumei pentru procurarea apartamentului și recuperarea prejudiciului
moral,

împotriva deciziei Curții de Apel Bălți din 06 februarie 2014, prin care s-a
menținut hotărârea Judecătoriei Ungheni din 8 aprilie 2013, prin care acțiunea a
fost respinsă,

c o n s t a t ă :

La 03 septembrie 2009, Țugulea Liubovi a înaintat o cerere de chemare în
judecată către Primăria orașului Ungheni, Consiliul raional Ungheni,
intervenient accesoriu SRL „Ungheni – Gaz” cu privire la atribuirea
apartamentului sau încasarea sumei pentru procurarea apartamentului și
recuperarea prejudiciului moral.

În motivarea acțiunii reclamanta a indicat că la 23 octombrie 2003, în casa
în care locuiește pe str. Ion Creangă 21, orașul Ungheni, a avut loc o explozie în
rezultatul căreia au fost deteriorate apartamentele 102, 105, 106 și apartamentul
nr. 101 ce se află în proprietatea ei. Prin sentința judecătoriei Ungheni din 14
iulie 2005 au fost condamnate persoanele vinovate și a fost încasată în folosul
Primăriei Ungheni valoarea prejudiciului cauzat apartamentelor deteriorate
nominalizate în suma de 353 336 lei. A mai invocat reclamanta că i-a fost
restituit numai echivalentul prejudiciului moral în suma de 40 000 lei, dar

prejudiciul material cauzat în rezultatul deteriorării apartamentului nu i-a fost recuperat.

A solicitat reclamanta, obligarea Primăriei Ungheni și Consiliului raional Ungheni să-i repartizeze un apartament sau să-i achite costul unui apartament.

Pe parcursul examinării pricinii, Țugulea Liubovi a înaintat o cerere de concretizare a pretențiilor, solicitând, pe lângă cele descrise supra, încasarea în beneficiul său a unei despăgubiri pentru prejudiciul moral, în valoare de 500 000 lei.

Prin hotărârea Judecătoriei Ungheni din 14 noiembrie 2011 acțiunea a fost respinsă din motivul omiterii termenului de prescripție (f.d. 218-219 vol. I).

Prin decizia Curții de Apel Bălți din 19 aprilie 2012 a fost respins apelul declarat de către Țugulea Liubovi și a fost menținută hotărârea Judecătoriei Ungheni din 14 noiembrie 2011 (f.d. 252-254 vol. I).

Prin decizia Curții Supreme de Justiție din 31 octombrie 2012 a fost admis recursul declarat de Țugulea Liubovi, casată decizia Curții de Apel Bălți din 19 aprilie 2012 și hotărârea Judecătoriei Ungheni din 14 noiembrie 2011, cu restituirea cauzei la rejudecare în instanța de fond Judecătoria Ungheni, în alt complet de judecată (f.d. 279-284 vol. I).

După rejudecarea cauzei, prin hotărârea Judecătoriei Ungheni din 8 aprilie 2013 cerere de chemare în judecată a fost respinsă ca nefondată (f.d. 43, 46-50 vol. II).

Prin decizia Curții de Apel Bălți din 06 februarie 2014 a fost respins apelul declarat de Țugulea Liubovi și menținută hotărârea Judecătoriei Ungheni din 8 aprilie 2013 (f.d. 87-88 vol. II).

La 29 aprilie 2014, Țugulea Liubovi a declarat recurs la decizia instanței de apel respectivă, solicitând casarea integrală a deciziei Curții de Apel Bălți din 06 februarie 2014 și hotărârii Judecătoriei Ungheni din 8 aprilie 2013, cu emiterea unei hotărâri noi, privind obligarea Primăriei Ungheni să repartizeze un apartament familiei Țugulea sau să-i achite echivalentul bănesc al acestuia și încasarea din contul Primăriei Ungheni a sumei de 500 000 lei cu titlu de prejudiciul moral.

În motivarea recursului, reiterând temeiurile de fapt și de drept invocate în cererea de chemare în judecată și pe parcursul examinării pricinii, recurenta a invocat că instanțele inferioare eronat au aplicat normele de drept material și greșit au apreciat circumstanțele pricinii.

Conform art. 434 alin. (1) CPC, *recursul se declară în termen de 2 luni de la data comunicării hotărârii sau a deciziei integrale.*

Având în vedere că copia deciziei integrale a instanței de apel a fost recepționată de către recurentă la 05.03.2014 (f.d. 93 vol. II – avizul de recepție), recursul se consideră declarat în termen.

Examinând temeiurile recursului în raport cu materialele pricinii, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție a RM consideră că recursul este inadmisibil din considerentele ce

urmează.

În conformitate cu art. 432 alin. (1) CPC RM, părțile și alți participanți la proces sunt în drept să declare recurs în cazul în care se invocă încălcarea esențială sau aplicarea eronată a normelor de drept material sau a normelor de drept procedural prevăzute la art. 432 alin. (2), (3), (4) CPC RM.

Alineatele (2) și (3) al articolului menționat, prevăd exhaustiv cazurile în care se consideră că au fost aplicate eronat normele de drept material sau procedural, iar alin. (4) prevede că săvârșirea altor încălcări decât cele indicate la alin. (3) constituie temei de declarare a recursului doar în cazul și în măsura în care acestea au dus sau ar fi putut duce la soluționarea greșită a pricinii sau în cazul în care instanța de recurs consideră că aprecierea probelor de către instanța judecătorească a fost arbitrară, sau în cazul în care erorile comise au dus la încălcarea drepturilor și libertăților fundamentale ale omului.

În conformitate cu art. 433 lit. a) CPC, cererea de recurs se consideră inadmisibilă în cazul în care recursul nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 432 alin. (2), (3), (4) CPC RM.

Completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție consideră că recursul declarat de către Țugulea Liubovi nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 432 alin. (2), (3) și (4) CPC, or recurenta nu a invocat nici un temei care ar indica la ilegalitatea deciziei instanței de apel, ci a formulat critici ce se axează asupra fondului cauzei.

Cu referire la argumentul recurenteii privind aplicarea eronată de către instanțele judecătorești a normelor de drept material, Colegiul menționează că în cererea de recurs nu se indică prin ce s-a manifestat aplicarea eronată a normelor de drept material și din care circumstanțe aceasta rezultă. Colegiul reține că acest argument al recurenteii poartă caracter pur declarativ.

Prin urmare, argumentele recursului nu indică la încălcarea esențială sau aplicarea eronată a normelor de drept material sau a normelor de drept procedural de către instanța de apel și instanța de fond, respectiv nu constituie temei de casare a actelor recurate.

Or, recursul exercitat conform secțiunii a II-a are caracter devolutiv numai asupra problemelor de drept material și procedural, verificându-se doar legalitatea deciziei, dar nu și temeinicia în fapt.

În acest context, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție reiterează și faptul că, procedura admisibilității constă în verificarea faptului, dacă motivele invocate în recurs se încadrează în cele prevăzute în art. 432 alin. (2), (3) și (4) CPC.

În acest sens, completul ține să menționeze că conform jurisprudenței CEDO, recursul trebuie să fie efectiv, adică să fie capabil să ofere îndreptarea situației prezentate în cerere, la fel recursul trebuie să posede puterea de a îndrepta în mod direct starea de lucruri (*cauza Purcell vs Irlanda, 16 aprilie 1991*), însă motivele recursului invocate în speță sunt similare celor invocate în

cadrul judecării pricinii, care au fost apreciate corespunzător.

Distinct de cele relatate, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție ajunge la concluzia de a considera recursul declarat de către Țugulea Liubovi ca fiind inadmisibil.

În conformitate cu art. art. 269-270, 433 lit. a), 440 CPC, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție,

d i s p u n e

Recursul declarat de către Țugulea Liubovi se consideră inadmisibil.

Încheierea este irevocabilă din momentul emiterii.

Președintele completului,
judecătorul

Mihai Poalelungi

Judecătorii:

Oleg Sternioală

Ion Druță